

MUSEUM HET DOMEIN SITTARD

stedelijke historie

- verwacht
- archief Stedelijke Historie
- vaste presentatie

Archief 2011

Hartenbloed

Wandkleden van Helga Paetzold
29.11.2011 - 26.02.2012

Rasah Rindu

60 jaar Molukse gemeenschap in de regio
03.07.2011 - 06.11.2011

De Onderstroom II

De alternatieve jongerencultuur
1969-1977
26.03.2011 - 19.06.2011

Zo Heisje Veer

Expositie over de namen van 11+ carnavalsverenigingen uit de gemeente Sittard Geleen
02.02.2011 - 13.03.2011

'En in de nacht van de tuin worden hun schaduwen langer en paars reiken ze tot aan de hemel'

Helga Paetzold
Hartenbloed

29.11.2011 - 26.02.2012

De monumentale tapijten die de weefster Helga Paetzold (1933 - 1990) tussen 1955 en 1990 overwegend in Sittard vervaardigde zijn aangrijpend en intens. Haar hele leven werkte zij volgens de traditionele weeftechniek, die zij tot in detail perfectioneerde. Zo was zij in staat haar meest genuanceerde gedachten in wol tot uitdrukking te brengen. Weven was voor haar een levenskunst. Zij putte haar inspiratie uit de spontaniteit van de kinderwereld, de groei- en bloeikracht van de natuur en poëzie.

Paetzold en haar inspiratiebronnen

In de jaren '60 vervaardigde Paetzold voor het eerst werken van monumentale afmetingen, waarmee ze ook exposeerde. Het werk *Vuurboom* uit 1962 is 320 x 160 cm groot. Belangrijke thema's van haar abstract werk uit deze periode waren; energie, groei en de natuurkracht. Halverwege de jaren '60 veranderde, onder invloed van haar opgroeiende kinderen, de thematiek in haar werk. De spontane, ongekunstelde en grenzenloze fantasie van de kinderwereld sprak haar sterk aan. Compilaties van verschillende kindertekeningen, waar ze op de achterkant fragmenten van gedichten die haar aangrepen opschreef, werden haar voornaamste inspiratiebron. In de jaren '70 keerde ze qua thematiek weer terug naar de natuur, ze liet echter de abstractie los en beeldde de natuur in al haar grilligheid, ruwheid en schoonheid uit.

In de jaren '80 kwam er aan deze uitbundige, kleurrijken natuurwerken abrupt een einde. Paetzold kon niet langer de onschuldige natuur weergeven, terwijl haar gedachten uitgingen naar de gruwelijkheden van het menselijk bestaan. Foto's, tekeningen en gedachten uit concentratiekampen werden haar voornaamste inspiratiebron. De kleden uit deze periode zijn voor Paetzold nauw verbonden met gedichten van F. Garcia Lorca en Marcos Ana. In het werk *Pana Negra* (1983) is de dichtregel 'En in de nacht van de tuin worden hun schaduwen langer en paars reiken ze tot aan de hemel' van Lorca verwerkt. Met *Luchttapijt* (1985), een werk dat een ijle, witte, lichtblauwe glans oproept, maakte Paetzold zich weer langzaam los van deze uiterst donkere periode. Ook aan dit werk lag een gedicht ten grondslag: 'Dat de haat niet erin slaagt de onbesmette oevers van de lucht te overstroomden' van Marcos Ana. Na dit werk volgde nog de serie *Hartenbloed*. In haar laatste periode was *Engelen* als helpers en beschermers der mensheid haar belangrijkste thema. Het werk *Licht-Vuur-Engel* (1990), een ode aan de artistieke inspiratie is haar laatste wandtapijt.

